

РЕШЕНИЕ

№ 25869

гр. София, 04.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4457** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на М. Л. Ж., С. Д. Г., Ц. Д. Ц., Я. Л. П., Д. И. А., Т. И. Ф., С. В. Ф., С. Б. Я., В. Б. Я., Н. Н. Бар, А. Н. П., Н. Р. П. и И. Н. М. срещу Заповед №18-3461/26.03.2024г. на началника на СГКК-С., с която е отказано изменение на КККР на [населено място], Район М. за поземлен имот с идентификатор 68134.4093.9413 по заявление с вх.№01-88337/15.02.2024г. от М. Л. Ж. до СГКК. Жалбоподателите, като излага съображения, че началникът на СГКК необосновано и неправилно е приел, че е налице спор за материално право между тях и Столична община, искат оспорената заповед да бъде отменена, а преписката – върната на административния орган със задължителни указания за нанасяне на реституирания имот в КККР. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

В съд.з. жалбоподателите, чрез пълномощника си адв.П. и в представено от нея писмено становище, поддържат жалбата.

Ответникът – Началника на СГКК-С. в представено по делото писмено становище излага съображения за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна Столична община – Район „М.“, чрез пълномощника си юриск.Ц., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира за направените съдебни разноски. Прави възражение за прекомерност на платения адвокатски хонорар от жалбоподателите.

Административен съд София-град след като обсъди изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за

установено от фактическа страна следното:

Съгласно Акт за частна общинска собственост №417/09.07.1998г., Столична община е собственик на парцел I, кв.6, отреден за О., парцел II, кв.6, отреден за ОДЗ, и нереализирани улици с ок-ок 11-14 и ок-ок 11-106, по плана на [жк], одобрен със Заповед №РД-50-09-167/25.04.1983г., с площ 46 100кв.м.

Съгласно Заповед №РД-64-29/06.06.2007г. на кмета на Район „М.-Столична община, и Удостоверение и скица към него по чл.13, ал.5 и ал.6 ППЗСПЗЗ на гл.архитект на Район „М.-Столична община №2553/08.04.2008г., издадени в производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ, бивш имот пл.№546501, от кад.лист №708, който съгласно действащия ПУП на [населено място], [жк], одобрен със Заповед №РД-50-09-167/25.04.1983г., с площ 1598кв.м., попада в границите на УПИ II, кв. 6, УПИ I, кв.7 и нереализирана улица, като имотът е свободен от застрояване.

Безспорно е по делото и видно от представената по делото Комбинирана скица изготвена от „Мапекс“ АД, че имот пл.№546501 от кад.лист №708 по стар кадастрален план, по действащата КК е част от ПИ с идентификатор 68134.4093.9413.

По действащите ККР, одобрени със Заповед РД-18-35/09.06.2011г. на изп.директор на АГКК, поземлен имот с идентификатор 68134.4093.9413 е вписан като собственост на Столична община съгласно Акт за частна общинска собственост №417/09.07.1998г.

С Решение №446/09.03.2023г. на ОСЗ-Източна, въз основа на Заповед №РД-64-29/06.06.2007г. на кмета на Район „М.-Столична община и Удостоверение и скица към него по чл.13, ал.5 и ал.6 ППЗСПЗЗ на гл.архитект на Район „М.-Столична община №2553/08.04.2008г., е признато и възстановено правото на собственост на наследниците на И. П. С. /т.е. на жалбоподателите съгласно представеното по делото удостоверение за наследници на л.9-12/ в стари реални граници на ливада от 1,502дка, имот с проектен идентификатор 68134.4093.9435 по ККР на Г..

Със заявление с вх.№01-88337/15.02.2024г. от М. Л. Ж. до СГКК е поискано изменение на ККР като за сметка на поземлен имот с идентификатор 68134.4093.9413 се нанесе възстановения поземлен имот с идентификатор 68134.4093.9435.

Срещу исканото изменение, предвид наличието на съставен Акт за общинска собственост, е постъпило възражение с рег.№02-273/12.03.2024г. от кмета на Район-М.-СО.

Със Заповед №18-3461/26.03.2024г. на началника на СГКК-С., като е прието, че е налице спор за материално право, е отказано изменение на ККР на [населено място], Район М. за поземлен имот с идентификатор 68134.4093.9413 по заявление с вх.№01-88337/15.02.2024г. от М. Л. Ж. до СГКК. Заповедта е съобщена на жалбоподателите в периода 29.03-05.04.2024г. Жалбата срещу нея е подадена на 11.04.2024г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от процесуално легитимирани лица, срещу подлежащ на оспорване административен акт. По съществува й, съдът взе предвид следното:

Заповедта е издадена от компетентен съгласно чл.54, ал.4 от ЗКИР орган - началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. Издадена е в изискуемата от закона писмена форма, в която са изложени фактическите и правните основания за издаването й.

При издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Съгласно чл.26, ал.1 от АПК за започнатото производство е уведомен засегнатия собственик, вписан в КРНИ, на който административният орган е осигурил възможност да изрази становище, да прави искания или възражения, от която той се е възползвал .

По прилагането на материалния закон, и в частност относно наличието на спор за материално право между жалбоподателите и заинтересованата страна, съдът съобрази следното:

Съгласно §1, т.16 от ДР на ЗКИР "непълноти или грешки" са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. Легалната дефиниция за „спор за материално право“ се съдържа и в §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на Наредба №РД-02-20-5 от 15 декември 2016г: спор е налице, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство.

Установи се по делото, че възстановеният на жалбоподателите имот не е нанесен в кадастралната карта, следователно в нея е налице непълнота по смисъла на чл.54 ЗКИР и искането за изменението на кадастралната карта е с фактическо основание. Редът за отстраняване на непълноти и грешки е приложим и при нанасянето в кадастралната карта и кадастралния регистър на имот, чието право на собственост е възстановено по реда на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ, съгласно препращащата разпоредбата на чл.54, ал.7 от ЗКИР.

Безспорно се установи, че проектният имот съответства на възстановения с решението на ОСЗ-Източна имот, както и на издадените преди това заповед и удостоверение от кмета и гл.архитект на район „М.“. Т.е. заинтересованата страна – Район „М.“-Столична община е участвала в реституционното производство и е признала в издадените заповед и удостоверение правото на собственост на жалбоподателите, като е посочила границите на имота им, отчитайки че се засяга имот по АОС №417/09.07.1998г. С приключването на реституционното производство по чл.10, ал.7 ЗСПЗЗ се прекратява и правото на собственост на Столична общината, удостоверение с Акт за частна общинска собственост №417/09.07.1998г., по отношение на възстановения имот, поради което следва да се приеме, че не е налице и материалноправен спор между жалбоподателите и общината. Отказвайки исканото изменение, административният орган на практика обезсмисля реституционното производство и сам въвежда материалновен спор, каквито правомощия няма и каквато не е целта на ЗКИР.

С оглед горното, съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна като издадена в противоречие на материалния закон и на целта му – отменителни основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК, поради което тя ще следва да бъде отменена. На основание чл.173, ал.2 АПК, преписката следва да се изпрати обратно на административния орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона и за нанасяне на проектния имот.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, на жалбоподателите ще следва да се присъдят направените от тях разноски по делото: за държавна такса - 130 лева и за адвокатско възнаграждение – 1 500 лева, установени с представените по делото платежни документи. Съдът като взе предвид

фактическата и правна сложност на делото и броя на жалбоподателите намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на платеното от жалбоподателите адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 31 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №18-3461/26.03.2024г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

ИЗПРАЩА административната преписка на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] да заплати солидарно на М. Л. Ж., С. Д. Г., Ц. Д. Ц., Я. Л. П., Д. И. А., Т. И. Ф., С. В. Ф., С. Б. Я., В. Б. Я., Н. Н. Бар, А. Н. П., Н. Р. П., И. Н. М. съдебни разноски в размер на 1650 (хиляда шестстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: